

LA LITÚRGIA DE LES HORES (II)

La pregària de les diferents Hores

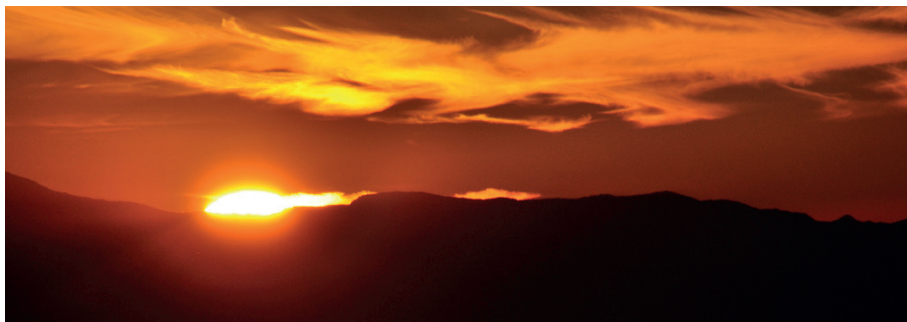
Les **Laudes**, com a pregària del matí, i les **Vespres**, com a pregària del capvespre, són els dos moments principals de la Litúrgia de les Hores. En iniciar i acabar el dia, ens posem davant Déu amb la nostra vida sencera, amb actitud d'acció de gràcies i de lloança, alhora que li fem presents els nostres sentiments i anhels, i li preguem que ens acompanyi en tota ocasió. I això ho fem comunitàriament o bé individualment, però sempre amb esperit de comunió amb tota l'Església. Consten de l'himne, la salmòdia (formada per dos salms i un càntic bíblic), una lectura breu amb el seu responsori, el càntic evangèlic amb la seva antífona, les pregàries i el Pare-nostre.

A més de les Laudes i les Vespres, hi ha una tercera hora de pregària que té una rellevància especial: es tracta de les **Completes**, l'última oració del dia abans del descans nocturn. És una oració senzilla, que comença amb un acte penitencial, i després ve l'himne,

només un o dos salms, una lectura breu, un responsori, el càntic de Simeó i una antífona a la Mare de Déu.

I també, un altre moment de pregària és el que se n'anomena l'**Hora d'entre dia** o bé Hora menor. Un moment per aturar-se a la meitat de la jornada, amb tres salms, una lectura breu amb el seu responsori, i una oració final. Com hem dit abans, es pot resar a l'Hora Tèrcia, a l'Hora Sexta o a l'Hora Nona.

Pel que fa a l'**Ofici de lectura**, és una pregària més llarga, que inclou dues lectures (una bíblica, i una altra d'algun Pare de l'Església o d'un sant o escriptor o document eclesiàstic). La seva finalitat és oferir la possibilitat d'una meditació més abundosa de la Sagrada Escriptura i d'escrits espirituals. Per això, malgrat que conserva el caràcter de lloança nocturna per a les comunitats monàstiques (el que tradicionalment s'anomenava **Matinés**), ara es pot resar a qualsevol hora del dia. Tots els fidels poden resar la Litúrgia de les Hores sencera, i per

tant també l'Ofici de lectura, però per la seva extensió només solen fer-ho aquells que n'han rebut l'encàrrec de l'Església (bàsicament bisbes, preveres i comunitats monàstiques). Per això, a més de l'edició en quatre volums, existeix també l'anomenat "Diürnal", que aplega en un sol volum tots els elements per a la pregària al llarg del dia, exceptuant només l'Ofici de lectura. Consta d'un himne, tres salms (o parts de salms), les dues lectures llargues amb el seu responsori, i els diumenges i festes importants l'himne "Oh Déu us lloem".

La celebració unida a la missa

Si les Laudes o les Vespres (o fins i tot l'Hora d'entre dia) es resen unides a la missa, la manera de procedir serà la següent:

- La celebració comença, o bé amb la invocació inicial i l'himne (especialment els dies ferials), o bé amb el cant d'entrada i la salutació de la missa (especialment els dies festius). No es fa l'acte penitencial.
- Seguidament, tothom seu i es diu la salmòdia.
- A continuació, tothom es posa dret i, ometent la lectura breu i tot el que segueix, es canta o proclama el Glòria (si aquell dia n'hi ha), i es diu l'oració col·lecta de la missa.
- La missa segueix com de costum, amb la Litúrgia de la Paraula i la Litúrgia de l'Eucaristia, fins a la comunió.
- Les pregàries dels fidels, especi-

alment els dies ferials, es poden prendre de l'Ofici.

- Després de la comunió, tothom es posa dret i es diu o canta el càntic de Zacaries o el càntic de Maria, amb l'antífona corresponent.
- Després del càntic, es diu la post-comunió i la missa acaba com de costum.

Cal tenir en compte, però, que la missa i l'Hora que es resa siguin del mateix Ofici. Això vol dir, per exemple, que les primeres Vespres del diumenge no es poden unir a la missa ferial del dissabte.